

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τό 1839, ένας νεαρός Γερμανός, ποιητής και συνθέτης, πήγε στο Παρίσι με την πρόθεση ν' ανεβάσει εκεί μερικές σπερές του.

Έκει ένας πατριώτης του τόν συνέσπρωε θερμά στον κοσμοαγάπητο τότε συνθέτη Μέγερμπερ, άνθρωπο κακόψυχο και μέτριο καλλιτέχνη.

— Λοιπόν, τί ζητάτε από μέ νεαρέ μου; ρώτησε τόν έπισκέπτη του ό Μέγερμπερ.

— Μασέτρο, θά θέλατε νά μου δώσετε ένα συστατικό γράμμα για τόν κ. Λεόν Πιλλέ, τó διευθυντή τής "Όπερας;

— Πολύ εύχαρίστωσ, τού άποκρίθηκε ό Μέγερμπερ. Κι άμέσως έγραψε λίγα λόγια πάνω σ' ένα κομμάτι χαρτί, τó έκλεισε σ' ένα φάκελλο και τó έδωσε στό νεαρό συνθέτη, που άπό τή συγκίνηση του δέν εύρισκε λόγια για νά τόν εύχαριστήσει.

Γιομάτος χαρά ό λοιπόν ό νεαρός μουσικός πήγε και βρήκε στό γραφείο του τó διευθυντή τής "Όπερας:

— Κύριε διευθυντά, τού είπε, έχω ένα γράμμα για σας άπό τόν κ. Μέγερμπερ.

— "Α! ή! πολύ καλά δόστε μου το, παρακαλώ.» Σάν τó διάβασε ό διευθυντής γύρισε και κοίταξε μέ συμπάθεια τó νέο και τού είπε: «"Α δχι! αυτό πιά είναι άχώνευτο!... Ξέρετε τί μου γράφει έδω ό κ. Μέγερμπερ;...»

— "Όχι, Κύριε...

— "Όρίστε λοιπόν σας τó διαβάσω: «"Απαλλάξέτε με τó γρηγορότερο άπ' αυτόν τόν ήλίθιο!» Λυτώμαι πολύ νέε μου· άλήθεια πώς λέγεσθε;

— Ριχάρδος Βάγκνερ, κύριε!